

PREDIKOUTKAST

Bibeltexter

Bönsöndagens texter talar om olika aspekter av bön:

1 Kungaboken 3:5–14

Bön om vishet att döma riktigt i en ledarroll – en bön efter Guds vilja, Gud låter Salomo bli till välsignelse för många människor och nationer.

Romarbrevet 8:24–27

Anden hjälper oss att be i vår svaghet. Om vi avsätter tid till att be kommer Anden att leda oss i bönen.

Matteusevangeliet 6:5–8

Bön är ett samtal med Gud där vi kan förvänta oss att han hör och vet våra behov.

”Jesus lärde aldrig sina lärjungar hur de skulle predika, bara hur de skulle be... Att veta hur man talar till Gud är större än att veta hur man talar till människor.” Andrew Murray

Psaltaren 13

Bön under ångest som uttrycker övergivenhet men som griper om Guds löften.

”Psaltaren erbjuder oss ett mönster som hjälper oss att ge uttryck för den ilska som kyrkan ofta försöker hålla tillbaka... Man kan säga att psaltarpsalmerna hjälper mig att få ihop det jag tror om livet med det jag faktiskt möter i livet... Psaltaren innehåller ångestfyllda dagboksanteckningar av människor som önskar tro på en kärleksfull, nådig, trofast Gud samtidigt som världen håller på att rasa samman runt omkring dem.” Philip Yancey

Inspiration till en predikan med lärdomar från den förföljda kyrkan

Bön förändrar först mig, sedan världen

Open Doors grundare broder Andrew säger: ”Kampen sker på dina knän.” Vid ett tillfälle delade han detta:

”Vi säger ofta att bön förändrar saker. Men i första hand förändrar inte bön något. Förutom: det förändrar dig. Naturligtvis svarar Gud på våra böner, men det första som bön förändrar, är mig. Och det är mycket nödvändigt, för av vår natur:

... vill vi be, men inte engagera oss;

... vill vi be, men vill inte förändras;

... vill vi be, men det får inte kosta oss för mycket. Särskilt inte tid.”

Det är därför vi måste be. Men vad ska vi be? En holländsk kille, Johan Bos, skrev en gång en låt. Texten lyder: ”Herre, förlåt mina torra ögon”. Att be är att lida tillsammans med en annan person. För några år sedan läste jag i evangelierna om Jesu begäran till sina lärjungar när de kom till Getsemane trädgård. Han vet att han kommer att arresteras, torteras och dödas. Han ber själv och återvänder till sina sovande lärjungar. Och han säger: ”Kunde ni då inte vaka en kort stund med mig?”

PREDIKOUTKAST

Mitt hjärta började gråta när jag läste detta. Naturligtvis måste vi vaka med våra förföljda bröder och systrar på natten. På natten, när det är farligt. På natten, när du påminns om dina problem och utmaningar. Det är då de behöver förbön som mest. Vi måste vara trogna i våra böner. I den omfattning vi är trofasta, kommer de att stärkas i sin tro.

Efter att broder Andrew hade talat såg han på sina åhörare och frågade: "Kan vi fortsätta att vaka en timme med dem som går igenom svårigheter? Eller är vår bön inget annat än ett 'post scriptum' efter middagen?"

Utmanande ord. Kan jag hålla mig vaken en extra timme för att be för mina bröder och systrar som lider för sin tro? Kan jag vaka med dessa människor som så tappert bekämpar viruset, vare sig de befinner sig på sjukhus, på laboratorier eller bär det i sin kropp? Kampen sker på mina knän i bön. Först kommer Gud att förändra mig, sedan världen.

Vikten av att vaka och vara uthållig i bön

Ett avsnitt ur boken "Bön – där striden utkämpas" av broder Andrew och Al Jensen, sidorna 20–23:

"Många av oss ber när det är för sent. Jesus sa till lärjungarna i trädgården: "Be att ni inte utsätts för prövning." Vi har en tendens att be efter det att vi fallit för frestelsen. Jesus vakade och bad under sin prövning, och därför kunde han gå mot Golgata. Lärjungarna sov på grund av sin sorg, sedan sviktade de under pressen och lämnade Jesus ensam, helt övergiven.

Bön är det bästa sättet att gå emot djävulens planer. Jesus lär oss denna viktiga läxa vid sin egen djupgående, smärtfyllda bön. Och "han blev bönhörd" (Hebreerbrevet 5:7). Bönen blev besvarad. Bägaren lyftes bort och änglar kom och styrkte honom.

Vilket privilegium för Petrus, Jakob och Johannes att få vara där med Jesus! Tyvärr använde de sig just inte av det. De sov! Naturligtvis hade de anledning att sova – vi brukar ju hitta bra ursäkter för våra tillkortakommanden. Men tänk vilka tillfällen vi går miste om genom att inte vara vakna, ivriga att göra något för Gud.

Vad var det som lärjungarna skulle få se? Sin Herres lidanden. Vad är det som vi ska se i dag? Den här världens lidanden och nöd – och den kärlek Gud känner för de förlorade, dem som är som får utan herde. Oswald Chambers skrev: "Stanna här och vaka med mig. Stämmer min syn på bönen överens med den vaka som Jesus begärde av sina lärjungar?" Viktig fråga!

Att vaka och bedja var det första Al [Jensen] lärde sig efter det att han ropat till Gud om att få lära sig hur man ber. Inför varje resa började han med bönen: "Herre, låt mig se vad du ser, höra vad du hör, älska det du älskar, hata det du hatar och känna det du känner." Detta är en bön som Gud besvarar. Han öppnar våra ögon så vi skymtar hans hjärta – och en skymt någon gång ibland är allt vi klarar av.

Vid en av våra resor till Mellanöstern lät Gud Al få se en skymt av en hängiven muslims hjärta. Vi satt och åt middag med en vän, en välutbildad muslim som brukade leda grupper som for på Hajj, den pilgrimsfärd till Mecka som varje muslim förväntas göra åtminstone en gång i sitt liv. Vi bad honom berätta vad som krävs av den som ska ge sig av på en sådan färd. Vår vän förklarade vilka förberedelser man gör före resan: pilgrimen ber dem om

PREDIKOUTKAST

förlåtelse som han kan ha förorättat, han betalar alla sina skulder och han memorerar en mängd verser från Koranen. Han beskrev olika ceremonier som ingår i pilgrimsresan: alla bär vita dräkter, vandrar runt Kaaba, kastar sten på djävulen och frambär ett djuroffer.

Till sist berättade vår vän att en pilgrim måste göra allt detta exakt korrekt och med rätt inställning, annars är alltsammans förgäves. Om pilgrimen vid något tillfälle brister i överlåtelse kan han lika gärna stanna upp och åka hem igen – hans Hajj är över. Eftersom jag visste att miljoner pilgrimer trängs med varandra i fem dagar, sa jag: "Menar du att om någon blir irriterad och ryter: Ur vägen, idiot, så..." Han skakade sorgset på huvudet: "Han har misslyckats. Pilgrimsfärden är över."

Al säger att i det ögonblicket kände han för första gången djup medkänsla med de muslimer som så ivrigt försöker vara Gud till lags genom sina ansträngningar, men som inte har förstått att de erbjuds nåd från en kärleksfull Gud – tack vare Jesu Kristi offerdöd.

Utan sanning kan det inte finnas någon verklig medkänsla. Det är därför som vi måste söka Gud, och vänta och vaka så att vi kan se på världen genom hans ögon. Vare sig vi är uppfyllda av problem i vårt eget liv, i familjen eller i samhället, vare sig vi brinner för dem som inte lärt känna Herren eller för stora frågor i landet eller i världen, så bör detta vara själva startpunkten för våra böner. Utan det perspektivet blir vi aldrig förebedjare."

Ett vittnesbörd om Guds verkan genom bön

Alexander Ogorodnikov tillbringade flera år i ett arbetsläger i fd Sovjetunionen. Allt i lägret var tänkt att skada honom och förstöra honom. Det tunga arbetet, det omänskliga schemat, matransonerna, sömnbristen. "Allt var inriktat mot det enda målet", sa Alexander till Open Doors, "att du skulle bli som en slav med djurinstinkt och att du inte på något sätt skulle spegla Gud."

Men det svåraste var att han kände sig helt glömd. Inte en gång fick han ett brev, inte ens från sin fru och son. En dag låste vakterna in honom i en cell med ett trasigt fönster. Alexander var säker på att han skulle frysa ihjäl. "Det var då jag till och med kände mig glömd av Gud. Hade jag lidit alla dessa år för ingenting? I min desperation började jag ropa till Gud. Vanligtvis bad jag tyst, men nu skrek jag åt honom. "Gud, har du övergivit mig?" Och sedan hände det."

Det Alexander upptäckte först många år senare var att, den natten gav Gud flera olika människor en dröm om att be för en viss 'Alexander'. De vaknade och bad för honom. Och Alexander, tusentals mil från dem som bad, började känna sig varm. "Det var inte värmen från en spis, utan värmen från en mamma som sluter sitt barn mot sitt bröst. Jag kände också en hand på axeln. Det gjorde mig upprymd och lycklig."

Nästa morgon blev vakterna förvånade över att se att Alexander var vid livet. Han överlevde tack vare de troendes böner. "Till dem vill jag säga: er kärlek gav mig oförstörbart hopp."

Om du känner dig isolerad, utmattad eller till och med bortglömd, kan du vara säker på att Gud inte har glömt dig. Han har sagt: "Jag kommer aldrig att lämna dig eller övergiva dig" (Hebreerbrevet 13: 5).

PREDIKOUTKAST

Böneämnen

Låt oss tillsammans be för våra förföljda syskon över hela jorden:

- Be för de afrikanska länderna söder om Sahara där islamistiska terrorgrupper växer sig allt starkare. Be att dessa länder fortsätter vara öppna för evangeliet och om uthållighet och frimodighet för de kristna att dela Guds kärlek och hopp med sina familjer, grannar och vänner.
- Indiens regim och massmedia utmålar landets kristna som västerländska agenter. Be för rättvisa och ökad tolerans mot Indiens kristna, och att fler indier får lära känna Jesus Kristus.
- Tacka Gud för den knappa miljonen kristna som finns kvar i Syrien och Irak. Be att Gud vänder smärtan i regionen till en stor framgång för Guds rike.
- Kinas kristna vänder sig till Gud och ber att det ökade trycket på de kristna i landet ska innebära att Gud renar och helgar sitt folk. Be om Guds vägledning för våra förföljda syskon i Kina, be om mod, vishet och kreativa vägar hur de kan nå människor med evangeliet trots alla begränsningar.
- Tacka Gud att Han har fogat oss samman med våra förföljda syskon till att vara en kropp i Honom. Be att vi kan fortsätta lära oss av varandra och uppmuntra varandra att söka oss närmare Jesus Kristus. Be om Guds hjälp till både oss och våra förföljda syskon, att kunna lova Honom och vila i Hans frid och hopp även när vi möter svårigheter och förföljelse.

